

01

เงินทุนการศึกษา จากการมีส่วนร่วม ของคนในสังคม

ร้านปันกัน โดย มูลนิธิยุวพัฒน์

ร้านที่ดูเหมือนร้านค้าทั่วไป

หากแต่ข้าวของมากมายในร้านคือ น้ำใจจากคนในสังคม
ที่ร่วมกันบริจาคเพื่อเปลี่ยนเป็น “โอกาส” ทางการศึกษา

ร้านปันกัน สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ใหญ่ได้ดี

โดยการเปิดรับบริจาคสิ่งของสภาพดี เช่น รองเท้า กระเป๋า
เสื้อผ้า หนังสือ ของเล่น ฯลฯ เพื่อนำมาเป็นสินค้าแบ่งปันในร้าน

โดยเงินรายได้ทั้งหมดมอบเป็นทุนการศึกษาให้กับน้องๆ ในมูลนิธิยุวพัฒน์
ได้เรียนหนังสือต่อ

ปันกันอยากเห็นสังคมไทยเป็น “สังคมแห่งการแบ่งปัน”
ที่จะสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กไทยได้อย่างยั่งยืน

ปันกัน สังคมแห่งการแบ่งปัน

อ่านข้อมูลเพิ่มเติม
สแกนเลย

ขอบคุณพี่ ๆ
ร้านปันกันมาก ๆ นะคะ
ที่มอบทุนการศึกษาให้หนู
หนูจะนำเงินไปใช้จ่าย
ให้เกิดประโยชน์ค่ะ
พี่ ๆ ดูแลสุขภาพด้วยนะคะ
.....

ด.ญ.อรัญญา
นักเรียนทุนยุวพัฒน์ จ.อุดรธานี

สารบัญ

- 4 นักสำรวจใจ
- 5 เป็นแรงบันดาลใจ
- 9 เรื่องจากปก
- 15 ฉันรักตัวเอง
- 19 จากพี่ถึงน้อง
- 23 เรื่องเงินน่ารู้

รายชื่อคณะกรรมการ

นายวิเชียร พงศธร	ประธานกรรมการ
นางดวงทิพย์ เอี่ยมรุ่งโรจน์	กรรมการและเหรัญญิก
นายสุรเดช บุญยวัฒน์	กรรมการ
นางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์	กรรมการ
นางกฤตินี ญัณฐวุฒิสวัสดิ์	กรรมการ
นางสาวทิพย์ชยา พงศธร	กรรมการ
นางสาวโมนา ศิวรังสรรค์	กรรมการและเลขานุการ

สวัสดีน้องนักเรียนทุนค่ะ... ตั้งแต่ปลายปีพ.ศ. 2562 ประเทศไทยและโลกของเราต้องเจอกับโรคระบาดที่มีชื่อว่า COVID-19 ซึ่งกระทบกับการใช้ชีวิตของคนทั้งโลก และรวมถึงเด็กนักเรียนทุกคนที่ต้องปรับตัวกับเรียนออนไลน์อยู่ที่บ้าน น้องนักเรียนทุนหลายคนบ่นกันระงมว่า “เรียนออนไลน์ไม่รู้เรื่องเลย ไม่สนุกเลย” แต่สุดท้ายพวกเราทุกคนก็เรียนรู้และปรับตัวกับการเรียนแบบใหม่นี้ได้เป็นอย่างดีค่ะ

ที่คิดว่าสถานการณ์ COVID-19 ที่ส่งผลให้เด็ก ๆ ต้องปรับตัวกับการเรียนนี้ น่าจะช่วยให้หลายคนได้เรียนรู้อะไรบางอย่าง เช่น การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง วินัยในการกำกับดูแลตัวเองในวันที่ไม่มีคุณครูมาช่วยสอดส่องดูแลให้ ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่จะต้องส่งการบ้านหรืองานให้ครบทุกวิชาในวันที่เราไม่มีโอกาสได้ไปโรงเรียนเลย หรือหลายคนอาจจะต้องรับผิดชอบในการทำงานหารายได้พิเศษเพิ่มขึ้น เหล่านี้พี่อยากให้น้อง ๆ รู้ว่าน้องทุกคนสู้และน้องก็พยายามอย่างมากจนสามารถพาตัวเองผ่านสถานการณ์ที่ไม่เคยเจอมาก่อนมาแบบนี้ได้

ยุวพัฒน์สารฉบับนี้เล่าถึง การทำเรื่องเรียนให้สนุก โดยสาเหตุที่อยากนำเสนอเรื่องนี้ ก็เพราะเสียงบ่นระงมเรื่องการเรียนช่วง COVID-19 ค่ะ ซึ่งพี่คิดว่าแม้สถานการณ์จะกลับมาเป็นปกติแล้ว เด็กวัยเรียนก็คงยังมีความรู้สึกลำบากทำไมการเรียนถึงยากจัง เพราะเรายังต้องเรียนในวิชาที่เราไม่ถนัด ทำให้รู้สึกว่ามันยาก เปื่อ ท้อใจ ไม่เรียนได้ไหม แล้วจะทำอย่างไรให้การเรียนกลายเป็นเรื่องเพลิดเพลินได้ ซึ่งคนที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่เลือกที่จะหาวิธีทำให้เรื่องยากๆ กลายเป็นเรื่องง่ายๆ เพราะเขามั่นใจว่าเป้าหมายของความสำเร็จในอนาคตนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าจะทิ้งมันไปเพียงเพราะแค่ความยากในสิ่งที่เราไม่ถนัด หรือไม่รู้

อยากชวนน้องๆ อ่านยุวพัฒน์สารนะคะ แล้วลองดูสิว่าจะสามารถทำให้เรื่องเรียนของเราเป็นเรื่องสนุกได้อย่างไรบ้าง เพราะนอกจากความสำเร็จแล้วทุกวันของน้องจะได้กลายเป็นวันที่มีความสุข เป็นวันที่เต็มไปด้วยกำลังใจ ว่าเราสามารถทำทุกอย่างสำเร็จได้ แม้ว่าเรื่องนั้นจะยากแค่ไหน เราจะหาวิธีก้าวผ่านมันไปจนได้ ลองหาวิธีเอาชนะกับความยากกันนะคะ ...พี่ๆ มูลนิธิยุวพัฒน์เป็นกำลังใจและเชื่อมั่นในตัวน้องทุกคนค่ะ

พี่ๆ มูลนิธิยุวพัฒน์

มูลนิธิยุวพัฒน์

เลขที่ 1 ซอยพรีเมียร์ 2 ถนนศรีนครินทร์ แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ 10250
โทร. 093-124-9749, 0-2301-1093 (-4) โทรสาร : 0-2301-1439
1 Soi Premier 2, Srinakarin Road, Nongbon, Prawet, Bangkok 10250
Tel. 093-124-9749, 0-2301-1093 (-4) Fax : 0-2301-1439

E-mail : ybf@ybf.premier.co.th www.yuvabadhanafoundation.org Facebook.com/yuvabadhana

ใจเราเป็นอย่างไรกันบ้าง?...ได้เวลาสำรวจใจกันแล้วค่ะ
ลองตอบคำถามด้านล่างนี้นะคะ เราจะได้รู้ว่าเรามีความสุขมากแค่ไหน
และใครกันคือคนที่เราอยู่ด้วยแล้วมีความสุข...น้องสามารถสำรวจใจ
เพื่อสำรวจความสุขของตัวเองได้บ่อยๆ นะคะ

เรามักจะได้รับคำชมว่า
(ใส่หลายๆ คำชมก็ได้ค่ะ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ถ้ามีคะแนนความสุข เต็ม 5 คะแนน
ตอนนี้เราได้กี่คะแนน

1 2 3
4 5

ใครคือคนที่เราอยู่ด้วยแล้วมีความสุข

.....

.....

เพราะอะไร.....

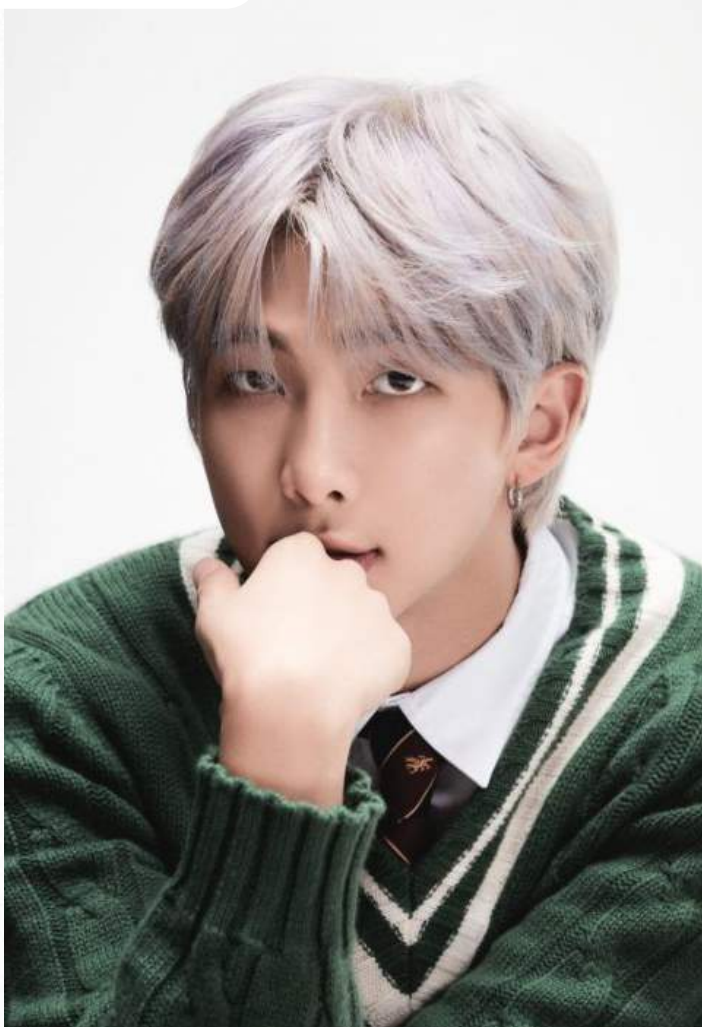
.....

.....

.....

.....

ดูแลร่างกายให้แข็งแรงแล้ว
อย่าลืมดูแลใจของเราให้มีความสุขด้วยนะ

คิม นัมจุน แห่งวง BTS กับความสำเร็จด้านการเรียน

หากพูดถึงวงดนตรีบอยแบนด์ (Boy band) คงต้องยกให้กับวง BTS หรือ Bangtans Boys (บังทันบอยส์) มีความหมายว่า Bulletproof Boy Scouts (เด็กผู้ชายในเกราะกันกระสุน เหล่าเด็กชายผู้กีดขวางการกดขี่และการมือคด) ซึ่งได้เปลี่ยนความหมายของชื่อกันมาเป็น Beyond the Scene ซึ่งแปลว่า วัยรุ่นผู้พัฒนาสู่ความใฝ่ฝันอย่างไม่หยุดยั้ง และไม่ยึดติดกับสถานภาพปัจจุบัน

BTS เป็นวงดนตรีจากเกาหลีใต้ ที่ประกอบด้วยสมาชิกในวง 7 คน มีผลงานเพลงโดดเด่นเป็นที่รู้จักระดับโลก แฟนคลับหลายๆ คนใช้บทเพลงของ BTS เป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดันให้ต่อสู้ และฟันฝ่าอุปสรรค ใครที่เป็นแฟนคลับวงนี้ คงประทับใจในบทเพลงหลายๆ เพลง นอกจากความสำเร็จในวงการเพลงแล้ว หัวหน้าวง อย่าง คิม นัมจุน (Kim Nam Joon) หรือ RM ยังเป็นผู้ประสบความสำเร็จด้านการเรียนอีกด้วย

- > เขาจบการศึกษาชั้นมัธยมที่โรงเรียนอพักจูจอง (Apgujeong High School) โดยได้รับคัดเลือกให้เป็นนักเรียนเกียรตินิยม
- > ตอนเรียนชั้น ม.2 RM ทำคะแนน TOEIC (การสอบวัดระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ) ได้คะแนนสูง 850 จาก 990 คะแนน โดยต่อมาปี 2020 RM ได้ลองสอบอีกครั้ง และได้คะแนนสูงถึง 915 จาก 990 คะแนน ซึ่งเขาไม่เคยเรียนพิเศษภาษาอังกฤษมาก่อน อาศัยเรียนในห้องเรียน และศึกษาด้วยตัวเอง
- > อายุ 15 ปี RM สอบวัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษ TEPS (Test of English Proficiency) ได้คะแนน 797 จาก 990 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่ค่อนข้างสูงสำหรับเด็กอายุ 15 ปี
- > ติดอันดับ 3 ของประเทศในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย ในวิชาภาษาเกาหลี คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และสังคมศึกษา
- > เขามีไอคิว (ความฉลาดด้านสติปัญญา) 148 ซึ่งถือว่าเยอะมากๆ

จะเห็นว่าคุณสมบัติที่โดดเด่นด้านการเรียนของ RM คือการเรียนภาษาอังกฤษ แม้ว่าประเทศเกาหลีจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ แต่นักเรียนเกาหลีพยายามอย่างหนักมาก เพื่อให้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมตัวให้พร้อมกับการเติบโตของประเทศ

RM มีวิธีอย่างไร เพื่อฝึกฝนให้ตัวเองโดดเด่นด้านภาษา
ทั้งๆ ที่ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาประจำชาติของคนเกาหลี (เหมือน
ประเทศไทยที่เราใช้ภาษาไทยเป็นหลัก)

- > RM ดูซีรีส์/ภาพยนตร์เพื่อฝึกภาษา RM เล่าว่า “ตอนที่
ผมเป็นเด็ก บรรดาผู้ใหญ่มักชอบให้เด็กๆ หรือลูกๆ ของเขา
ดูซีรีส์เรื่อง Friends ซึ่งจริงๆ ในตอนแรกผมก็ไม่ได้สนใจ
เรื่องนี้เท่าไร เพราะผมไม่เข้าใจสิ่งที่ตัวละครพูด แต่ก็
ต้องขอบคุณแม่ของผมที่ให้ผมดูแบบมีคำบรรยายภาษา
เกาหลีและมีคำบรรยายภาษาอังกฤษด้วย หลังจากนั้น
ผมก็เริ่มติดซีรีส์เรื่องนี้ หลงใหลทั้งเนื้อเรื่องและคาแรกเตอร์
ตัวละครมากขึ้น ซึ่งแม่ของผมก็ซื้อ DVD ของซีรีส์เรื่องนี้
ให้ผมดูครบทุกซีซั่น และผมก็ดูมันซ้ำแล้วซ้ำเล่า
แบบนับไม่ถ้วน และนั่นก็อาจจะเป็นเหตุผลที่ผมเรียนภาษา
อังกฤษได้ดี เพราะบทละครนั้นไม่ซับซ้อนและฟังเข้าใจ
ได้ง่ายด้วย”

การฝึกภาษาอังกฤษจากการดูซีรีส์ คือ รอบแรกดูเป็นภาษาเกาหลี
รอบที่สองดูแบบมีคำบรรยายภาษาอังกฤษ และรอบที่สามดูแบบไม่มีคำบรรยาย
ภาษาอังกฤษ ระหว่างดูก็พยายามจดหรือจำคำศัพท์ให้มากที่สุด ภาพยนตร์
เรื่อง Friends เป็นเรื่องที่ควรแก่การดูเพื่อฝึกภาษามากๆ เพราะเนื้อเรื่องสนุก
เน้นเรื่องราวชีวิตประจำวันของกลุ่มเพื่อนทั้งหมด 6 คน ที่มาใช้ชีวิตในนิวยอร์ก
ด้วยกัน ใครอยากฝึกภาษาจากซีรีส์เหมือน RM สามารถหาเรื่องนี้ดูได้

- > RM อ่านหนังสือนอกเวลา เพราะความรู้ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในเฉพาะ
ตำราในห้องเรียนเท่านั้น การหยิบหนังสือเล่มมาอ่าน ก็ช่วยเพิ่มพูน
ความรู้และมุมมองใหม่ๆ ได้ไม่มากนัก RM ก็เป็นอีกคนที่อ่านหนังสือ
เยอะมากและอ่านหลายแนว โดยเฉพาะวรรณกรรมที่แฝงด้วยปรัชญา
จะเห็นได้จากแฮชแท็ก #นับจนอ่าน ที่ได้รวบรวมชื่อหนังสือที่เขาอ่าน
แต่ละเรื่องล้วนแฝงด้วยสาระดีๆ และจากจำนวนหนังสือที่ RM ได้อ่านนั้น
หลายเล่มเป็นวรรณกรรมภาษาอังกฤษที่เด็กอเมริกันแทบทุกคน
ล้วนต้องเคยอ่านและเรียนมาก่อน หนังสือที่ RM อ่าน มีผลกับเพลงของวง
BTS เพราะเนื้อหาเพลงแฝงไปด้วยปรัชญาดีๆ นอกจากความบันเทิงแล้ว
ยังช่วยให้คนฟังเพลงของเขาได้ขบคิดดีๆ ในการใช้ชีวิตอีกด้วย

- > RM ใช้เวลาว่างฝึกทำข้อสอบ For Fun! RM เคยโพสต์รูปใน Weverse
ว่า เขาใช้เวลาว่างฝึกทำข้อสอบภาษาอังกฤษ TOEIC พร้อมบอกว่า
เขาทำข้อสอบเพื่อความสนุก ไม่รู้นี่ถือเป็นอีกเคล็ดลับในการฝึก
ภาษาหรือไม่ แต่ถือเป็นวิธีในการฝึกภาษาที่ดีเหมือนกัน

- > RM หาหลักสูตรเรียนระยะสั้นที่ต่างประเทศ แม้ว่า RM จะไม่ได้
เรียนจบโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ แต่เขาเคยไปเรียน
ภาษาและใช้ชีวิตช่วงเวลาสั้นๆ ที่ต่างประเทศมาก่อน “ตอนผมอายุ 12 ปี
ผมเคยเรียนหลักสูตรสั้นๆ ที่ประเทศนิวซีแลนด์เป็นเวลา 4 เดือน
รวมๆ แล้วทั้งหมด 125 วันครับ และที่ผมจำตัวเลขจำนวนวันได้
แม่นยำขนาดนี้ เพราะว่าผมเคยเขียนไดอารี่เอาไว้ตอนที่ไปใช้ชีวิตอยู่
ที่นั่น และต้องบอกว่าการเดินทางไปที่นิวซีแลนด์ช่วยให้ผมพัฒนา
ทักษะภาษาของตัวเอง และผมก็ได้รับประสบการณ์มากมายเลยครับ”

ไม่ได้หมายความว่า ถ้าจะเก่งภาษาอังกฤษต้องไปต่างประเทศ แต่
อนาคตข้างหน้าหากเราคือคนหนึ่งที่มีโอกาสนั้น ขอให้รู้ว่าเป็นโอกาสที่ดี และ
นี่คือวิธีการที่ RM ใช้พัฒนาความสามารถด้านภาษาของเขา สมาชิกในวง BTS
อีก 5 คน (จิน ชูก้า เจโฮป จีมิน และวี) รวมทั้ง RM กำลังเรียนต่อ
ปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน ส่วนน้องเล็กอย่างจองกุก กำลังเรียนในระดับ
ปริญญาตรี

ความสำเร็จในวงการเพลง

- BTS ได้อันดับ 1 ศิลปินระดับโลกประจำปี 2020 จาก IFPI (การจัดอันดับมาจากยอดขายทั่วโลก ยอดสตรีม ดิจิทัล ซิตี แผ่นเสียง ดาวนโหลด) เรียกว่าศิลปินอันดับ #1 ของโลก
- เพลงของ BTS ติดชาร์ต Billboard อันดับ 1 ของโลก สร้างประวัติศาสตร์และสถิติไว้มากมาย ทั้งอันดับ 1 ติดกัน 3 เดือน เป็นกลุ่มศิลปินชายรายแรกในประวัติศาสตร์ที่เพลงและอัลบั้มเดบิวต์ติดอันดับ #1 บน HOT 100 และ Billboard 200 พร้อมกัน
- เป็นศิลปินเกาหลีรายแรก และรายเดียวที่ได้รับเชิญไปแสดงใน 4 งานรางวัลที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกา คือ Grammy, Billboard Music Award, American Music Award, และ MTV Video Music Awards
- เป็นศิลปินไม่กี่รายของโลกที่จัด Stadium Tour ได้ทั่วโลก และเป็นศิลปินรายที่ 12 ของโลกที่ Sold Out Wembley Stadium ของประเทศอังกฤษ
- คลิปการแสดง Black Swan Performance ขึ้นเป็นอันดับ 1 บน Youtube ใน 30 ประเทศทั่วโลก และมียอดวิวถึง 10 ล้านวิวในเวลาเพียง 1 วัน
- 3 เพลงของวง BTS ถูกบรรจุเข้าไปในรายการเพลงที่จะเปิดให้นักบินอวกาศฟังในการเดินทางไปดวงจันทร์ครั้งใหม่ในปี 2024

น้องคิดว่าความสำเร็จของ RM หรือ ของวง BTS นั้นมาจากอะไร? คงไม่ต้องถามว่าเขาใช้ความพยายามมากขนาดไหน แล้วถ้าเราพยายามแบบ RM บ้างละ ความสำเร็จมันจะไกลเกินเอื้อมไหมนะ

แม้ว่า RM ตั้งใจเรียนเสมอมา เขาไม่รู้หรอกว่าเขาจะเติบโตมาเป็นศิลปินผู้โด่งดัง แต่เขาได้ทำหน้าที่นักเรียนของตัวเองอย่างเต็มที่ และแม้วันหนึ่งเขาจะโด่งดังบนโลกของดนตรีและการแสดง แต่เขาไม่เคยหยุดที่จะเรียนรู้และพัฒนาตัวเอง และยังคงให้ความสำคัญกับการเรียนเสมอ...

“

ความสำเร็จมาจากการทุ่มเทและยืนยันทิ้งจะทำสิ่งนั้นต่อไป

”

ที่มา

<https://bit.ly/3GyVMb4>

<https://bit.ly/3GzHHKc>

<https://bit.ly/3HDuy4d>

<https://bit.ly/3rvezvU>

<https://bit.ly/3uyU3Ab>

กิจกรรมท้ายคอลัมน์

น้องคงได้เห็นเส้นทางความสำเร็จของ RM แห่งวง BTS แล้ว น้องคิดว่าอย่างไรบ้างกับความสำเร็จของเขาลองตอบคำถามด้านล่างนี้นะคะ

คิดว่าอะไรที่ทำให้ RM ประสบความสำเร็จในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ?

.....

.....

.....

.....

RM มีวิธีฝึกภาษาอังกฤษหลายวิธี น้องชอบวิธีไหนมากที่สุด?

.....

.....

.....

เพราะอะไร?.....

.....

.....

ถ้าวันหนึ่ง น้องคือคนที่ประสบความสำเร็จ น้องอยากประสบความสำเร็จเรื่องอะไร?

.....

.....

.....

.....

น้องคิดว่าควรทำอย่างไรบ้าง เพื่อให้เราประสบความสำเร็จในเรื่องที่เราตอบไว้ในข้อด้านบน?

.....

.....

.....

.....

เรื่องที่ยากที่สุดจะกลายเป็นเรื่องง่าย
เมื่อเราสนุกไปกับมัน

ทำเรื่องเรียนให้สนุก

เคยสงสัยกันไหมว่าเราเรียนหนังสือกันไปเพื่ออะไรนะ? การเรียนสำคัญกับเราอย่างไร? ไม่เรียนได้ไหม?

แล้วถ้าเรียน จะทำอะไรให้สนุก ให้มีความสุขกับการเรียน?

การเรียนหมายถึงการนั่งเรียนในห้องเรียน เรียนแต่ละวิชาตามตารางสอน ไขหรือเปล่า? ก็ต้องใช่สิ...ทุกวันนี้เราก็กเรียนในห้องเรียน เรียนตามตารางสอนที่โรงเรียนกำหนดมาให้ เอ๊ะ!!!! หรือว่าไม่ใช่ มันยังงั้นแน่นะ?? ยูวพัฒนสารมีคำตอบค่ะ

การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ในทุกที่ทุกเวลา และเกิดขึ้นได้แม้กระทั่งในการทำกิจวัตรประจำวันที่เราทำอยู่ทุกๆ วัน เช่น

- **ตอนที่เรากำลังฟัง** – ลองเอาสิ่งที่ครูเคยสอนตอนเราอยู่ชั้นประถมเรื่องการแปรผันอย่างถูกวิธีมาใช้ดูสิ เป็นการเรียนที่เราเรียกว่าการเรียนรู้จากการลงมือทำนะ
- **เมื่อเรากำลังออกกำลังกาย** – นอกจากจะได้ประโยชน์เรื่องสุขภาพแล้วใครสนใจเรื่องโครงสร้างร่างกาย โครงสร้างกระดูกและกล้ามเนื้อสามารถเรียนรู้ผ่านร่างกายของเราได้
- **แต่งตัวไปโรงเรียน** - เคยไหมที่เราจะมีกะลิมไปว่า วันนี้วันอะไรต้องใส่ชุดไหนไปโรงเรียน อ้าว...ยังไม่ได้รีดเสื้อผ้าชุดนั้นเลยถ้าเคย....ลองเตรียมเสื้อผ้าชุดที่ต้องใส่ในวันพรุ่งนี้ไว้ตั้งแต่ก่อนนอน และนี่คือการเรียนรู้ในเรื่องการรู้จักวางแผนแก้ปัญหา
- **ขณะที่เรากำลังซื้อขนม** – แน่ใจว่าได้ใช้วิชาคณิตศาสตร์ แต่รู้ไหมว่าเราจะได้เรียนเรื่อง “การเงิน” ด้วยนะ การตรวจเช็คเงินทอนว่าได้รับครบไหม ถูกต้องไหม เป็นพื้นฐานเรื่องการเงินที่เดียวล่ะ
- **เวลาที่เรากำลังทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ** - เป็นช่วงเวลาที่เรารู้จักเรียนรู้เรื่องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การรับฟังความคิดเห็น การแบ่งหน้าที่ การปรับตัว และฝึกความรับผิดชอบได้ด้วย

เห็นไหมว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และการเรียนรู้ไม่ได้มีความหมายแค่การเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ แต่การเรียนรู้ในทุกๆ ช่วงเวลา ทุกกิจกรรมที่เราทำและหลายๆ กิจกรรม เราได้เอาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ มาใช้ด้วย

การเรียนรู้สำคัญอย่างไร

มีนักคิด นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้ว่า มาดูกันว่าการเรียนรู้สำคัญกับเราอย่างไร

เริ่มจากประโยชน์ใกล้ตัวเราก่อน

- **ช่วยให้เรารู้ว่าเราควรพัฒนาตัวเองอย่างไร**
การเรียนรู้ช่วยให้เรารู้ว่าเรามีความสามารถพิเศษเรื่องไหน เราสนใจอยากรู้เรื่องไหน แล้วเราจะพัฒนาความสามารถพิเศษนั้นได้อย่างไร อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่น้องรู้จักก็คือบุคคลหนึ่งที่หลงใหลในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อย่างมาก เขาสามารถแก้ปัญหาโจทย์เลขเรขาคณิตได้ตั้งแต่อายุแค่ 12 ปี
- **ทำให้เรามีโอกาสที่ดีในการทำงานประกอบอาชีพ**
คงปฏิเสธไม่ได้ว่า วุฒิการศึกษาเป็นสิ่งบ่งบอกว่าเรามีความรู้ ความชำนาญในเรื่องไหน และเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่บริษัทหรือองค์กรกำลังต้องการหรือไม่ การมีวุฒิการศึกษาจึงเป็นการเปิดโอกาสให้เราได้แสดงตัวตน ว่าเรามีความรู้ความสามารถในเรื่องใด และนั่นคือการเปิดโอกาสให้เราได้ก้าวเข้าสู่อาชีพที่มั่นคง สามารถสร้างรายได้เพื่อดูแลตัวเองและครอบครัวได้ และมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพต่อไป
- **เพิ่มทักษะการคิดได้มากมาย**
เช่น เราเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องชั้นบรรยากาศ เราอาจจะรู้ลึกกว่าเราได้ก็ว่าได้ความรู้ว่าเรื่องชั้นบรรยากาศคืออะไร อุณหภูมิ ความดันอากาศ ความชื้น คืออะไร...แต่มันไม่ใช่แค่นั้นนะสิ่งที่เราจะได้จากการเรียนคือ ทักษะการคิด เช่น คิดวิเคราะห์ หาสาเหตุ คิดเพื่อแยกแยะ การคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งทักษะการคิดเหล่านี้เรานำไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว

แล้วทักษะการคิดเหล่านี้เราได้จากการเรียนได้อย่างไร - ก็ได้จากการที่ครูถาม เพื่อนถาม การทำแบบฝึกหัด การสอบเก็บคะแนน หรือแม้กระทั่งการที่เราเกิดความสงสัย

แล้วเราเอาทักษะการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันตอนไหน - ก็ตอนที่เรารู้จักปัญหา เวลาที่เราต้องตัดสินใจ หรือเวลาที่เรารู้สึกต้องวางแผนอะไรสักอย่าง สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเราทุกวัน

“การเรียนรู้หนังสือช่วยให้เราพัฒนาทักษะการคิดและทำให้เรารู้ว่าเรามีความสนใจในเรื่องไหน”

มาดูประโยชน์ของการเรียนที่เป็นภาพใหญ่ขึ้นอีก

> การเรียนช่วยสร้างเด็กคนหนึ่งให้โตมาเป็นคนดี มีศักยภาพ และทำประโยชน์เพื่อสังคม

ประเทศชาติจะพัฒนาได้หรือไม่ เป็นผลมาจากเด็กๆ ของประเทศนั้นได้รับการศึกษามากแค่ไหน ยิ่งเด็กๆ มีโอกาสได้เรียนมากเท่าไร ประเทศก็ยิ่งมีโอกาสพัฒนาเติบโตได้มากเท่านั้น ถ้าประเทศพัฒนาได้มาก คนในประเทศก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดี

> การเรียนทำให้เกิดสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

เครื่องบิน / ยานอวกาศ / หุ่นยนต์ / โทรศัพท์มือถือ ที่สามารถใช้เปิดแอร์ เปิดไฟ หรือแม้กระทั่งการส่งงานต่างๆ ในระบบของรถยนต์/เกม/แอปพลิเคชันต่างๆ/นาฬิกาอัจฉริยะ ที่ทำได้มากกว่าการบอกเวลา ฯลฯ เกิดจากการคิดค้นจากผู้ ที่ผ่านการเรียนหนังสือมาแล้วทั้งสิ้น

> การเรียนคือการเก็บรักษาความรู้และถ่ายทอดไปยังคนรุ่นต่อไป

ความรู้ที่เราเรียนกันในวันนี้ เราได้รับการถ่ายทอดมาจาก ผู้ที่มีความรู้ ซึ่งก็เกิดมาจากการเรียนของคนเหล่านั้น เราท่อง ก.ไก่ ถึง ฮ.นกยูงได้ เรารู้จักสระต่างๆ เรา รู้จัก ภาษาจีน อังกฤษ เกาหลี เราบวกเลขได้ เพราะคนที่สอนเรา เคยเรียนสิ่งเหล่านั้นมา

คงพอจะช่วยให้เห็นภาพนะค่ะ ว่าการเรียนมีประโยชน์ ทั้งกับตัวเรา ผู้อื่น ประเทศ และโลกของเราอย่างไร และในเมื่อ การเรียนมีประโยชน์ เราก็น่าจะเรียนอย่างมีความสุขและรู้สึก สนุกกับการได้เรียน เพราะการเรียนที่สนุกจะชวนให้เราอยากรู้เพิ่ม อยากรู้ค้นคว้าต่อ....จากนี้จะเป็นวิธีง่ายๆ ที่อาจจะช่วยให้น้องเรียน ได้อย่างสนุกมากขึ้น

อย่างที่ทราบกันดีว่า การเรียนแพทย์ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย มีแพทย์ชาวญี่ปุ่น ท่านหนึ่ง คนทั่วไปมักจะเรียกเขาว่า “อัจฉริยะ” เพราะเขาประสบความสำเร็จ หลายอย่าง และสำเร็จได้ด้วยเวลาที่รวดเร็ว

แพทย์ท่านนี้ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่ง เพื่อแบ่งปันประสบการณ์การเรียน ของตัวเอง ที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จจากการเปลี่ยนเรื่องเรียนยากๆ ให้ง่ายและสนุก

มีคนถามแพทย์ว่า “คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าคุณมีความสามารถพิเศษ ในการจดจำทุกอย่างได้ในพริบตา คุณอ่านหนังสือ ตลอดเวลา หรือมีโลกในสมองที่แตกต่างจาก คนทั่วไปใช่หรือไม่?”

แพทย์ตอบว่า “ผมไม่ได้มีความสามารถหรือความจำดีเป็นพิเศษ กว่าคนทั่วไปอย่างที่ทุกคนคิด ผมแค่มีวิธีเรียน หนังสือที่ดี”

มีคนถามแพทย์ว่า “หลายคนอาจสงสัยว่าการเรียนเป็นเรื่องสนุก จริงหรือไม่?”

แพทย์ตอบว่า “การเรียนเป็นเรื่องสนุกจริงๆ เพียงแต่พวกเรา เรียนหนังสือกันโดยไม่รู้ถึงความสนุกของมันเท่านั้นเอง”

“การต้องอ่านข้อความยาวๆ” กับ “การอ่านสิ่งที่ชอบ”

“สมการคณิตศาสตร์” กับ “การคำนวณเกม”

โดยพื้นฐานแล้วสิ่งเหล่านี้แทบไม่ต่างกันเลย พวกเราสนุกกับเรื่องที่ชอบโดยไม่รู้เลยว่า นั่นก็เหมือนกับการเรียนนั่นแหละ

FAIR
TAT
ST

HI

ลองมาดูเทคนิคการเรียนรู้ของแพทย์ท่านนี้ดีกว่า

> ทำให้รู้สึกสนุกกับการเรียน

ใช้ **วงจรฉันทำได้** คือการที่เราทำบางสิ่งได้จนรู้สึกสนุก และส่งผลให้เข้าใจเร็วขึ้น “ความสนุกจากการทำได้” ในเรื่องเรียนเกิดขึ้นได้กับทุกคน เช่น เวลาที่เราทำแบบฝึกหัดได้ เวลาสอบได้คะแนนดี เวลาทำความเข้าใจโจทย์ยากๆ ได้ หรือ เวลาที่คนรอบข้างยอมรับในความพยายามของเรา สรุปคือ เราต้องหมั่นภูมิใจกับความสำเร็จของเราในทุกๆ เรื่อง เพื่อสร้างให้เกิดเป็น **“วงจรฉันทำได้”**

หากความสนุกจากการทำได้สะสมมากขึ้นเรื่อยๆ จะเกิดเป็นวงจรเพราะสนุกก็เลยเรียน

- เพราะเรียนจึงทำได้มากขึ้น
- เพราะทำได้มากขึ้น ก็เลยรู้สึกสนุกกับการเรียนมากขึ้น
- เพราะรู้สึกสนุกกับการเรียนมากขึ้น ก็เลยยิ่งเรียนให้มากขึ้น

นี่แหละคือ **“วงจรฉันทำได้”**

> ทำให้มองคิดว่าการเรียนเป็นเรื่องสนุก

หากเปรียบเทียบการเล่นเกม ช่วงที่ซื้อเกมมาใหม่ๆ เราอาจยังเล่นได้ไม่ดinkin แต่เมื่อเล่นไปเรื่อยๆ เราจะพัฒนาขึ้น จนเอาชนะเคลียร์ได้ถึงด่านสุดท้าย ซึ่งผู้ผลิตเกมก็ได้สร้างกลไกต่างๆ เพื่อช่วยให้คนที่เล่นเกมครั้งแรกก็ยังสนุกได้ เช่น มีระบบให้เราเลือกกระดบความยากง่ายตามความเหมาะสม เมื่อเล่นไปเรื่อยๆ จึงเพิ่มระดับความยาก

> เปลี่ยนการเรียนให้เป็นเกม

การเรียนก็เหมือนกับเกม การเรียนภายใต้ **“ขอบเขตที่เหมาะสมกับตัวเอง ไม่ยากหรือง่ายเกินไป”** ช่วยให้เกิดการ **“ทำได้”** ซ้ำๆ จนเกิดความรู้สึกสนุกกับการเรียน ถ้าสิ่งที่เรียนอยู่นั้นยาก ลองกลับไปทำความเข้าใจเนื้อหาในระดับที่ง่ายก่อน

วิธีนี้จะทำให้การเรียนที่ทุกคนคิดว่าน่าเบื่อกลายเป็นเรื่องสนุก จนอยากเรียนต่อไปเรื่อยๆ ประเด็นหลักของการเปลี่ยนการเรียนเป็นเกม มี 3 ข้อคือ Time Attack, Score, และ Checklist

“**“วงจรฉันทำได้”**

คือการสะสมความสำเร็จเล็กๆ น้อยๆ
ในการเรียนแต่ละวัน สะสมไปเรื่อยๆ

”

Time Attack

คือ การคิดว่าตัวเองจะทำได้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ภายในเวลาอันสั้นได้หรือไม่ ลองจำเวลาก่อนทำแบบฝึกหัดแล้วจดบันทึกไว้ แล้วนำเวลามาเทียบกัน “ครั้งก่อนใช้เวลา 10 นาทีแต่คราวนี้ใช้เวลาแค่ 8 นาที เร็วขึ้นกว่าเดิม 2 นาทีเลยนะ” บวกกับการที่คิดว่า “ทำได้แล้ว” จะทำให้เรารู้สึกว่ามีพัฒนาการมากขึ้น นอกจากนี้เรายังตั้งเป้าหมายได้ด้วย เช่น “ครั้งต่อไปต้องพยายามทำให้เร็วกว่านี้อีก 1 นาที!” วิธีนี้จะช่วยให้เรารู้สึก “สนุก” กับการเรียนขึ้นมาได้เอง

Score

หมายถึง การคิดว่า “เราจะทำคะแนนได้ดีแค่ไหน” วิธีการก็เหมือนกับ Time Attack เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้วให้เราบันทึกคะแนนไว้เพื่อติดตามพัฒนาการของตัวเอง หรือใช้ในการตั้งเป้าหมายในครั้งต่อไป ว่าคะแนนเราจะดีขึ้น

Checklist

หรือเรียกอีกอย่างว่า To Do List (รายการสิ่งที่ต้องทำ) หมายถึง การตรวจสอบสิ่งที่ทำไปแล้ว เช่น ขณะเริ่มต้นวันใหม่ให้เราทำ To Do List ขึ้นมา ว่าวันนี้เราจะทำอะไรบ้าง เมื่อทำสิ่งใดเสร็จให้ขีดฆ่าในรายการ To Do List จะทำให้รู้สึกเหมือนกันได้เหรียญรางวัลเลย และเมื่อหมดไปอีกหนึ่งวัน เราจะรู้สึกได้ว่า “วันนี้เราทำอะไรได้มากขนาดนี้เลยนะ!” หรือ “วันนี้ทำทุกอย่างได้ครบตามกำหนดเลย!” เมื่อเราเห็น “ประวัติการต่อสู้” ในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งผลให้มีแรงทำต่อไปในวันรุ่งขึ้น

วิธีช่วยให้การเรียนเป็นเรื่องสนุกมีอีกมากมาย ที่เราค้นเคยกันอยู่ เช่น การใช้ปากกาหลายๆ สีมาจดโน้ตข้อความสำคัญ การวาดเป็นการตูน การเอาเนื้อหาวิชาเรียนมาสร้างเป็นเพลง ให้รางวัลตัวเองเมื่อทำการบ้าน ทำรายงานเสร็จ อ่านหนังสือจบ หรือสอบได้คะแนนตามที่ตั้งใจไว้

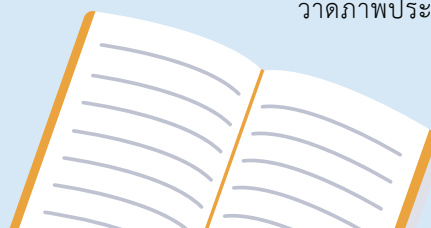
“
หาวิธีทำเรื่องเรียนให้สนุก
เรื่องยากจะกลายเป็นเรื่องง่าย
”

สิ่งสำคัญคือ เราต้องถามตัวเองก่อนว่า

- > ระหว่างเรียนแบบน่าเบื่อๆ กับ ลองทำให้เรื่องเรียนสนุกขึ้นมา อันไหนที่เราจะมีความสุขและได้ประโยชน์มากกว่ากัน?
- > เราควรจะเรียนแค่ไหน?

ที่มา <https://shorturl.asia/6WArS>
<https://shorturl.asia/FLZBM>
<https://shorturl.asia/RpSvt>
<https://shorturl.asia/xG5ZV>
วาดภาพประกอบโดย plengsami

กิจกรรมทายคอสัมพันธ์

น้องลองนำคำในกรอบไปเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง น้องจะได้กลอนที่ใช้คำว่า กระ ขึ้นต้น

กระทะเหล็ก กระจิริด กระเปียดกระเสียว กระเชอ
กระตือรือร้น กระบวนการ กระหนก

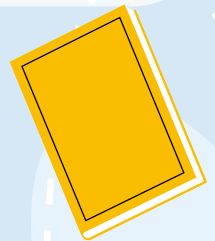
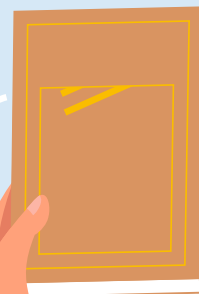
กระเพาะปลา นำทาน กระสันจิต
..... หย่อนนะ อย่าเชื่อนแซ

..... เนื้อดี ควรมีใช้
ลาย..... สวยเด่น เส้นคมชัด

..... เล็กจิริด อิงกระแส
..... แก้ปัญหา อย่ารวบรัด

..... กันไว้ ให้ประหยัด
ห้า..... หนึ่งสัปดาห์ ดวงวัดกัน

เราไม่จำเป็นต้องหัดหรือจำเก่ง
แค่เราหาวิธีทำให้การเรียนรู้สนุกเท่านั้นเอง

ฉันคือใคร

น้องคิดว่าความสำเร็จและความสุขของคนบนโลกนี้เกิดจากอะไร...แน่นอนว่าคำตอบคงมีมากมาย แต่หนึ่งในนั้นคือคนเหล่านั้นรู้ว่า “ฉันคือใคร”

ฉันคือใคร เป็นแกนสำคัญที่จะทำให้เรารู้ว่า ในวันพรุ่งนี้ในอนาคตข้างหน้า เราจะไปทางไหน และคำตอบว่า “ฉันคือใคร” มาจากการทุ่มเทเวลาที่มี เพื่อทำความรู้จักกับตัวเราเอง ถึงเวลาแล้วหรือยังคะ ที่เราจะมาทำความรู้จักกับตัวเอง

✓ หลายคนบอกว่า การไม่รู้จักตัวเองอาจทำให้เกิดปัญหา แต่...

จริงๆ แล้ว การไม่รู้จักตัวเองคือผลลัพธ์ที่เกิดจากการที่เรารักตัวเองน้อยไป สนใจตัวเอง ให้เวลาตัวเองน้อยไป แล้วเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น เช่น “ต้องเก่งเท่าคนนั้นถึงจะทำแบบนั้นได้” “เราก็กทำได้เท่านี้แหละ” เราจึงไม่ได้อยู่กับตัวเอง เลยไม่รู้จักตัวเองสักที

เพราะฉะนั้น ก่อนจะรู้ได้ว่า “ฉันคือใคร” ต้องเริ่มจากการหันกลับมา “รัก ใส่ใจ ให้ความสำคัญกับตัวเองก่อน” ด้วยการปลูกฝังความเชื่อมั่นในตัวเอง ด้วยสิ่งนี้

1. หยิบกระดาษเปล่าขึ้นมา 1 แผ่น แล้วเขียนตัวใหญ่ๆ ที่หัวกระดาษว่า “50 อย่างที่ฉันเคยทำสำเร็จมาแล้ว” ความสำเร็จนั้นไม่ต้องเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ เช่น วันนี้กับตอนที่เราเพิ่งเกิด เราเดินได้ เราแต่งตัวไปโรงเรียนเองได้ เรากินข้าวเองได้ เราทำการบ้านเสร็จได้ นี่ก็ถือเป็นความสำเร็จแล้ว... แปะกระดาษแผ่นนี้ไว้ให้เห็นทุกวัน
2. เขียนลงในกระดาษ จะแผ่นเดียวกันก็ได้ ว่า “ความสุดยอดของฉันคือ” เช่น ฉันยิ้มได้ทุกสถานการณ์ ฉันถามเก่ง ฉันเล่นเกมผ่านทุกด่าน ลองเขียนออกมาให้ได้มากที่สุด หลังจากที่เราเขียน พลังความเชื่อมั่นในตัวเองจะเกิดขึ้น และถ้าอยากรู้จักตัวเอง...

ถามตัวเองว่า เราอยากรู้จักตัวเองมากแค่ไหน : รู้จักในระดับที่ 1 หรือ ระดับที่ 2

ระดับที่ 1 รู้จักตัวเองในระดับพื้นฐาน
ฉันชอบทำอะไร?
อะไรที่ทำแล้วฉันรู้สึกสนุกที่ได้ทำ?
อะไรที่ฉันทำได้ดี?

จะได้รู้ว่า ฉันชอบอะไร ทำอะไรได้ดี

แต่

ลองมาทำความรู้จักตัวเองมากขึ้นกว่าระดับที่ 1 เพราะอนาคตข้างหน้าฉันมีภารกิจที่ยิ่งใหญ่รออยู่ เช่น ฉันอยากทำให้ครอบครัวสบายขึ้น ฉันจะต้องไปให้ถึงฝันให้ได้ ก็ต้องค้นหาลึกลงไปอีก ในระดับที่ 2

เพราะอะไรฉันถึงชอบทำ.....?

.....ทำแล้วสนุกยัง?

เพราะอะไรฉันถึงทำ.....ได้ดี?

นอกจากจะรู้ว่าชอบอะไร ทำอะไรได้ดีแล้ว เราจะมีเพิ่มอีกว่า เราทำสิ่งนั้นๆ ไปเพื่ออะไร เราจะเห็นแรงผลักดันบางอย่างในตัวเอง เราจะมีพลังมหาศาลที่จะทำอะไรก็ได้ให้ประสบความสำเร็จ ต่อให้ต้องทำสิ่งที่ไม่ถนัด ก็จะทำ ถ้ามันจะทำให้สิ่งนั้นประสบความสำเร็จ

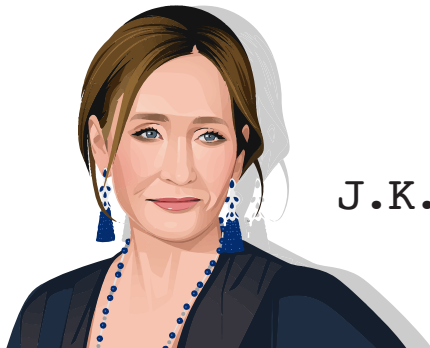
ตัวอย่างความสำเร็จของคน 3 คน

Warren Buffett

วอร์เรน บัฟเฟตต์ (Warren Buffett)
มหาเศรษฐีอันดับ 3 ของโลก

- ♥ เขาพบว่าตัวเองสนใจเรื่องธุรกิจตั้งแต่ 7 ขวบ และเริ่มต้นการลงทุนด้วยการขายหมากฝรั่ง โด๊ก และหนังสือนิยายสารต่างๆ ให้กับคนละแวกบ้าน
- ♥ เพราะสนใจเรื่องธุรกิจ เขาจึงศึกษาเรื่องการลงทุนและเริ่มลงทุนในตลาดหุ้นตั้งแต่อายุ 11 ปี

J.K. Rowling

เจ.เค. โรว์ลิง (J.K. Rowling) นักเขียนชื่อดัง
เจ้าของหนังสือ Harry Potter วรรณกรรมที่ทรงอิทธิพล
ของโลก

- ♥ การเป็นนักเขียนของเธอเริ่มจากการที่เธอชอบอ่านหนังสืออย่างมากและชอบแต่งนิยายแฟนตาซีเพื่ออ่านให้น้องสาวฟังก่อนนอน

Lisa Manoban

ลิซ่า ลลิษา มโนบาล
นักร้องที่มียอดฟอลโลว์สูงเป็นอันดับ 1

- ♥ เมื่ออายุ 4 ขวบ ลิซ่าเริ่มหัดเต้นและลงแข่งขันในเวทีต่าง ๆ แล้ว
- ♥ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ลิซ่าเริ่มสนใจอุตสาหกรรมเคป็อปและอยากเป็นศิลปินเกาหลี
- ♥ จากผู้สมัครอดิชนเพื่อเป็นนักร้องราว 4,000 คน ลิซ่าเป็นคนเดียวที่ผ่านการคัดเลือก และได้เข้ามาเป็นศิลปินฝึกหัดของวายจี

บุคคลทั้ง 3 นี้ คงไม่ได้เกิดมาพร้อมกับคำตอบว่า “ฉันคือใคร” แต่เชื่อได้ว่า เขาให้เวลาอย่างมากที่จะเสาะหาว่าตัวเองต้องการอะไร เขาทำอะไรแล้วมีความสุข อะไรที่เขาทำได้ดี และเมื่อเขาตอบตัวเองได้ว่า อะไรที่ทำได้แล้วมีความสุข อะไรที่เขาทำได้ดี เขาน่าจะตั้งคำถามกับตัวเองต่อว่า แล้วฉันทำสิ่งนั้นไปเพื่ออะไร และนั่นต่างหากที่เป็นคำตอบที่จะช่วยให้เขาเห็นภาพตัวเองในอนาคต

หากน้องจะเริ่มทำความรู้จักกับตัวเอง ลองเริ่มจากระดับที่ 1 ก่อน และหากยังไม่รู้จริงๆ ว่าฉันเป็นอย่างไร ลองให้เพื่อนๆ ที่เราสนิทบอกเราก็ได้นะ

ที่มา

<https://bit.ly/3CqD30Z> <https://bit.ly/3oDcnEj>
<https://bit.ly/3ovVdZe> <https://bit.ly/3tq1Pdu>

กิจกรรมท้ายคอลัมน์

น้องลองเขียน 10 อย่างที่ฉันทำสำเร็จ และ 10 อย่างความสุดยอดของฉัน ด้านล่างนี้นะคะ สิ่งที่เคยทำสำเร็จมาแล้ว ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องใหญ่โต อาจจะเป็นแค่เรื่องเล็กๆ ที่เราทำได้อย่างที่ตั้งใจก็ได้ ส่วนความสุดยอด คือสิ่งที่น้องรู้สึกที่เราทำได้ดีกว่าคนอื่น.... ถ้าเขียนได้ไม่ครบไม่เป็นไรนะคะ แค่มากที่สุดก็พอค่ะ

10 อย่างที่ฉันทำสำเร็จ

ตัวอย่างเช่น ทำกับข้าวให้ที่บ้านทันมือเย็นพอดี

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

10 อย่างความสุดยอดของฉัน

ตัวอย่างเช่น ไม่ว่าใครทำให้ฉันโกรธ แต่ฉันไม่เคยโกรธตอบเลย

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

เขียนออกมาแล้ว รู้สึกอย่างไรบ้างคะ?

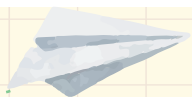
ทุกคนมีด้านดีของตัวเอง หากให้ใจว่า...ฉันคือใคร? ฉันมีดีอะไร?

เพราะมีความรู้ จึงมั่นใจที่จะเดินตามฝัน

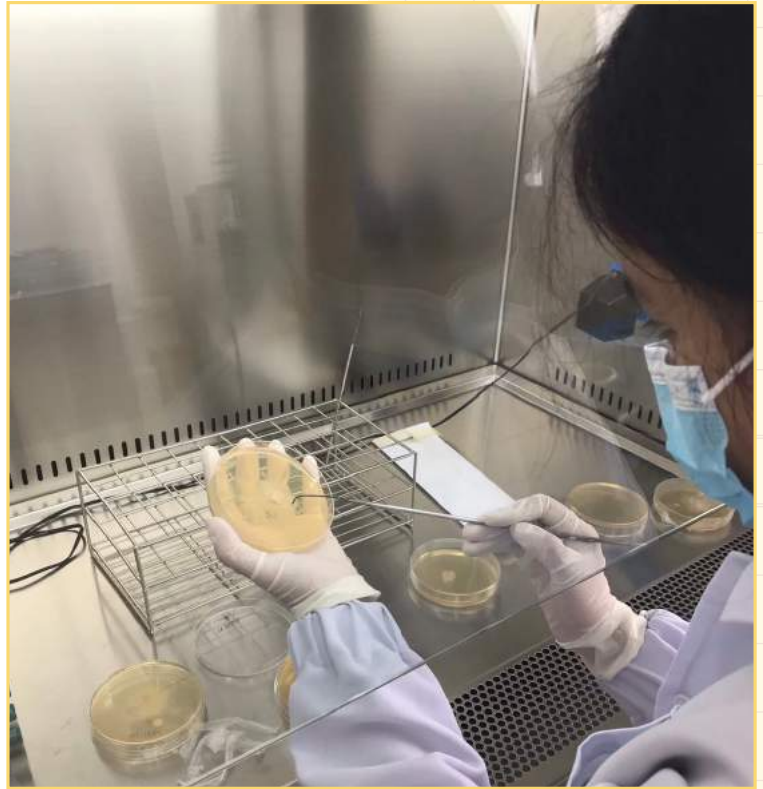

รุ่นพี่อดีตนักเรียนทุนจากพื้นที่สูงจังหวัดตากที่มีความฝันอยากเป็นครู จนวันหนึ่งได้มีโอกาสเปิดโลกกว้าง ความฝันจึงเปลี่ยนรูปร่าง วันนี้ “พี่ขวัญ ขวัญฤทัย ฤวิธชาวดอย” ได้มาเป็นนักเทคนิคการแพทย์ที่มุ่งมั่นอยู่บนเส้นทางของตัวเองมาโดยตลอด มาลองทำความรู้จักพี่ขวัญ มาดูกันว่าพี่ขวัญมีแนวคิดในการเรียน และการทำงานอย่างไร ซึ่งน่าจะเป็นกำลังใจให้น้องๆ ได้ค่ะ

เปลี่ยนความรู้สึกว่าลำบาก เป็นความรู้สึกว่าเราจะพยายาม

สวัสดีค่ะ พี่ขวัญนะค่ะ พี่เป็นชนเผ่าปกาเกอะญอ บ้านของพี่อยู่บนดอย ชีวิตวัยเด็กก็ไม่ต่างจากเด็กชนบททั่วไปเลย นั่นคือไปโรงเรียนทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ ตกเย็นก็กลับมาช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน วันเสาร์ อาทิตย์ก็จะไปช่วยพ่อแม่ทำงานที่ไร่ รายได้ของครอบครัวส่วนมากจะได้จากการทำเกษตร ชีวิตวัยเด็กอาจจะลำบากบ้างแต่พี่รู้สึกว่าเป็นชีวิตที่สนุกมาก เพราะการได้ออกไปช่วยพ่อแม่ทำไร่ ก็ไม่ต่างอะไรกับการได้ออกไปเที่ยว พี่ก็เลยไม่รู้สึกว่าวิถีชีวิตตอนนั้นจะทำให้เราลำบากกว่าคนอื่น พี่คิดว่าทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับมุมมองและวิธีคิด ในวันหนึ่งเราอาจจะรู้สึกได้ว่าไม่ได้มีพรหมเหมือนคนอื่นๆ แต่ถ้าเรามีเป้าหมายและความพยายาม ก็เป็นไปได้ว่าเราจะมีเทียบเท่า หรือมากกว่าคนอื่นได้ ซึ่งความใฝ่ฝันหรือเป้าหมายที่ชัดเจนก็จะช่วยผลักดันให้เราไปได้ไกลกว่าที่เราคิด ก็แค่เปลี่ยนจากความรู้สึกว่าเราลำบากเป็นความรู้สึกว่าแค่งยังมีน้อย จากนั้นก็พยายามให้มากขึ้นอีก

ยิ่งเห็นโลกกว้างเท่าไร เราจะเห็นโอกาสมากเท่านั้น

นี่ย้อนไปในวันที่เป็นนักเรียนชั้นประถม นอกจากครอบครัวแล้ว พี่เชื่อว่าครูคือคนที่ใกล้ชิดกับเด็กๆ มากที่สุด เพราะฉะนั้น เวลามีคนถามว่า “โตขึ้นอยากเป็นอะไร?” เด็กส่วนใหญ่จะตอบว่า “เป็นครู” พี่ก็คือเด็กในกลุ่มนั้นค่ะ พี่อยากเป็นครูเพราะใครๆ ก็รักครู เราอยากให้เด็กรักเราเหมือนที่เรารักครู แต่ความฝันคนเรามันเปลี่ยนได้ตลอดเวลา

ตอนเรียนมัธยมปลายที่มีโอกาสไปค่าย 3 วันของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่กรุงเทพฯ ตอนนั้นเป็นประสบการณ์ใหม่มากๆ กรุงเทพฯ หน้าตาเป็นยังไงก็ไม่เคยรู้มาก่อนเพราะไม่เคยไป เข้าค่ายอยู่ 3 วันก็ทำให้ได้รู้จักคณะต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สุขภาพ ความฝันว่าจะเป็นครูเลยค่อยๆ เปลี่ยนทางมาเป็นสายวิทยาศาสตร์สุขภาพแทน การได้เปิดโลก ได้เห็นอะไรใหม่ๆ ได้ทำสิ่งที่เราไม่เคยเคย มันทำให้โลกของเรากว้างขึ้นค่ะ ถ้าวันนั้นพี่ไม่ยอมก้าวออกมาจากบ้านเดินทางมากรุงเทพฯ พี่ก็คงไม่รู้ตัวเองว่า จริงๆ แล้วเราชอบความเป็นนักวิทยาศาสตร์

เมื่อต้องเลือกอะไรสักอย่าง ขอให้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่จะเลือกให้มากๆ

พี่เรียนคณะสหเวชศาสตร์ สาขาเทคนิคการแพทย์ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสาขาวิชาที่เรียนไม่ง่ายเลย แต่ที่ยากกว่าวิชาเรียน ก็คือการค้นหาตัวเองว่าจริงๆ แล้วสิ่งที่เราจะเรียนนี้ใช่ความชอบของเราจริงๆ หรือเปล่า สาขาวิชานี้เขาเรียนอะไรกัน จบแล้วงานที่ทำเป็นงานที่เราอยากทำหรือเปล่า สิ่งเหล่านี้คือการบ้านที่เราต้องตอบให้ได้ก่อนจะตัดสินใจสมัครเข้าเรียน

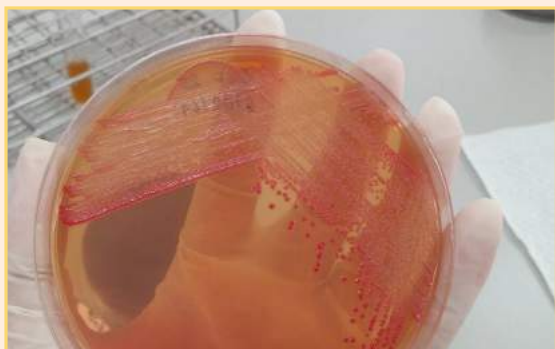
ย้อนไปหลังจากกลับจากเข้าค่ายคณะแพทย์ฯ วันนั้น ภาพของนักเทคนิคการแพทย์มันติดอยู่ในใจพี่ตลอด คิดทบทวนหาข้อมูล และวางแผนมากพอสมควร เพื่อให้มั่นใจจริงๆ ว่าสิ่งที่เรากำลังจะเลือกจะพาเราไปสู่ความสำเร็จและจุดหมายปลายทางที่เราต้องการจริงๆ มาถึงประเด็นนี้ พี่อยากให้น้องทุกคนใช้เวลาตัวเองในการค้นหาเส้นทางในการเรียนต่อ อยากให้น้องหาข้อมูลให้มากๆ เพราะมันจะช่วยให้น้องตัดสินใจได้ง่ายขึ้นและลดโอกาสความผิดพลาดได้ อย่ารีบตัดสินใจเลือกอะไร หากเรายังไม่รู้จักรั้วมันดีพอ

ความสำเร็จต้องใช้เวลา

ถ้าน้องมีแผนแล้วว่าจะเรียนอะไรต่อ พี่แนะนำให้เตรียมตัวให้เร็วที่สุด เพราะความสำเร็จทุกอย่างมันต้องใช้เวลาในการทุ่มเทอยู่กับสิ่งนั้น ตอนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พี่เริ่มต้นเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนคณะสหเวชศาสตร์ หลังจากหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนคณะนี้ การเตรียมตัวสอบเข้าเรียนปริญญาตรี และอาชีพที่รองรับแล้ว จากนั้นคือการเดินตามแผนที่วางไว้ เพื่อพาตัวเองเข้าไปเรียนในคณะนี้ให้ได้

ถ้าจะบอกว่าเรื่องเรียนเป็นเรื่องยาก ก็น่าจะใช้ค่ะ แต่ก็มีมุมมองให้การเรียนเป็นเรื่องสนุกได้นะคะ แค่เราตั้งใจเรียนในห้องเรียน หาวิธีที่จะทำให้การเรียนง่ายขึ้น พี่คิดว่าถ้าเราต้องเรียนอะไรสักอย่างเพราะต้องเอาสิ่งนั้นไปใช้ในการเรียนในระดับสูงขึ้น เพื่อให้ได้ทำงานที่เราอยากทำ เราจะต้องเรียน อยากรู้ ต่อให้ยากแค่ไหน ต้องอ่าน ต้องท่องจำมากแค่ไหน เราก็จะสู้เพราะเรารู้ว่าทำมันไปเพื่ออะไร

ครอบครัวเป็นกำลังใจที่สำคัญเหมือนกัน วันไหนเหนื่อยๆ พี่ก็โทรไปคุยกับพ่อแม่ เพื่อนก็มีความสำคัญอย่างมากกับการเรียน กลุ่มเพื่อนของเรามีความถนัด และมีความเข้าใจในวิชาที่แตกต่างกัน การหาเวลามารวมตัวกันเพื่อช่วยกันติวจะช่วยให้การเรียนของเราง่ายขึ้น การใช้สื่อออนไลน์ก็ช่วยได้ ในยูทูบมีความรู้มากมาย วันไหนเรียนเนื้อหาส่วนไหนไม่เข้าใจก็กลับมาหาดูในยูทูบได้ อัดเสียงอาจารย์สอนในคาบไว้เปิดฟังอีกรอบก็ได้ ทุกวันนี้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกเยอะ อยู่ที่ว่าเราจะหยิบมันมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับเราได้แค่ไหน

เชื้อ *Serratia marcescens* เป็นเชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดโรค

ใช้สิ่งที่เรียนมาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

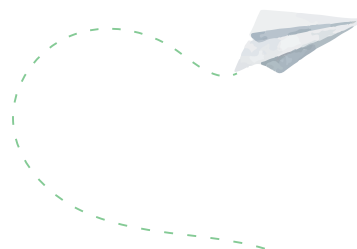
นักเทคนิคการแพทย์ คืออาชีพที่ทำงานเบื้องหลัง เพื่อสนับสนุนงานทุกภาคส่วนในงานสายสุขภาพ โดยสาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ เรียนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สุขภาพ เกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจจากผู้ป่วย เช่น เลือด เสมหะ อุจจาระ ปัสสาวะ เป็นต้น ห้องทำงานของเราคือห้องแล็บหรือห้องปฏิบัติการ นักเทคนิคการแพทย์ทำหน้าที่หาสาเหตุของอาการป่วย ว่าคนไข้คนนี้ ป่วยด้วยอาการแบบนี้ มีโอกาสพบสิ่งผิดปกติอะไรบ้างในสิ่งส่งตรวจ ถ้าเราหาสาเหตุพบ นั่นคือชีวิตของผู้ป่วยก็มีโอกาสที่จะหายกลับมาเป็นปกติได้ เราเป็นฟันเฟืองหนึ่งที่ช่วยเขาได้ เพราะแพทย์ก็จะวินิจฉัยและวางแผนการรักษาได้ง่ายขึ้น เหมือนเราคือหนึ่งคนที่ได้ช่วยชีวิตเขา แม้ว่าเราจะไม่ใช่หมอก็ตาม

การเรียนและการมีความรู้ ช่วยให้เรามีความมั่นใจที่จะเดินไปสู่ฝัน

ถ้าถามว่า...เพราะอะไรต้องเรียนหนังสือ? พี่คิดว่าการเรียนเป็นต้นทุนทุกอย่างในชีวิต การเรียนนอกจากจะได้ความรู้แล้ว ยังทำให้เราได้เห็น ได้รู้สิ่งที่เราไม่รู้ ได้พัฒนาตัวเองให้มีความสามารถมากขึ้น ได้เจอประสบการณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างจากที่เราเคยเจอ เมื่อเรามีความรู้ เราจะรู้สึกมีความพร้อม มีความมั่นใจที่จะทำความฝันให้สำเร็จ

อยากให้น้องทุกคนมีความตั้งใจ มีความพยายาม ไม่ย่อท้อ ความไม่สมบูรณ์แบบในชีวิตอาจจะทำให้อะไรๆ ไม่ง่ายเลย แต่มันก็เป็นแค่บททดสอบหนึ่งเท่านั้น ถ้าเราพยายามเสียอย่าง ก็ไม่มีอะไรที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เราจะฟันฝ่าไปได้อย่างแน่นอน

ฝากน้องๆ ให้ค้นหาให้เจอว่าเราต้องการอะไร ตั้งมันไว้เป็นเป้าหมาย แล้วใช้พลังทั้งหมดที่มีค่อยๆ เดินไปสู่เป้าหมายนั้น ถ้าท้อหรือเหนื่อยก็แค่พัก แต่อย่าหยุดที่จะเดิน อย่าลืมนึกถึงแผนสำรองไว้ด้วย ถ้าแผนแรกไม่สำเร็จจะได้มีแผนสองให้เราเดินต่อไปได้ อะไรที่ไม่รู้ก็ไปหาให้รู้ ปรึกษาคณะที่มีประสบการณ์ และอย่าหมดหวัง ความฝันก็เช่นกัน คนเราไม่จำเป็นต้องมีฝันเดียว สิ่งสำคัญอยู่ที่เราพยายามทำให้ความฝันกลายเป็นความจริงได้ไหม... เอาใจช่วยน้องทุกคนและพี่เชื่อว่าน้องทุกคนเป็นเจ้าของความสำเร็จได้ไม่ยากค่ะ

กิจกรรมท้ายคอลัมน์

บอกหน่อยได้ไหม ว่าอ่านเรื่องราวของพี่ขวัญแล้ว น้องคิดอย่างไรบ้าง

ความฝันของฉันคือ.....
.....
.....

สิ่งที่ประทับใจจากเรื่องราวของพี่ขวัญคือ.....
เพราะอะไร?.....
.....

น้องคิดว่าอะไรในตัวพี่ขวัญ ที่ทำให้พี่ขวัญเดินตามความฝันได้จนวันนี้?.....
.....
.....

สิ่งที่พี่ขวัญมีแล้วน้องคิดว่าน่าจะเอามาใช้ให้เป็นประโยชน์กับตัวเอง คือเรื่องใดบ้าง?.....
.....
.....

พี่ขวัญบอกว่าการเรียนมีความสำคัญ แล้วน้องคิดว่าการเรียนสำคัญอย่างไร?.....
.....
.....

เมื่อเรามีความรู้ เราจะรู้สึกมีความพร้อม
มีความมั่นใจที่จะทำความฝันของเราให้สำเร็จ

มีหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า “Blue Chip Kids สอนลูกเป็นนักลงทุน” ได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับการเงินที่เด็กๆ ควรรู้ และเป็นประโยชน์สำหรับน้องๆ มาก ส่วนหนึ่งของหนังสือกล่าวไว้ว่า

“เงิน มีหลากหลายรูปแบบ ขนาด สีสัน เงินไหลเวียนไปทั่วโลกตลอดเวลา เราต้องใช้เงินทำทุกสิ่งทุกอย่าง แคลิฟอร์เนียก็ต้องใช้เงินแล้ว เราต้องจ่ายเงินให้โรงพยาบาล เราต้องจ่ายเงินให้หมอ เราต้องจ่ายเงินให้พยาบาล เราต้องจ่ายเงินเป็นค่าสิ่งของทุกอย่างที่เราให้กับเราในนาทีแรกที่เราก่อเกิดมา

นับตั้งแต่ตอนที่แรกที่เราก่อเกิดมาจนนาทีสุดท้าย เราต้องใช้เงินกับทุกสิ่งทุกอย่างทั้งอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ค่าเทอม ค่ารถ ค่าท่องเที่ยว ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เงินจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ตลอดช่วงชีวิตของเรา เราพยายามหาเงินมาได้ด้วยวิธีต่างๆ เราอาจจะเริ่มต้นทำธุรกิจของตัวเอง เราอาจไปทำงานกับบริษัทที่ไหนสักแห่ง เราอาจซื้อขายหุ้นหรือพันธบัตร **เรายังไม่รู้** หรือกว่าโตขึ้นเราจะหาเงินได้อย่างไร แต่เราต้องหาเงิน และสิ่งที่เราต้องจำเอาไว้และห้ามลืมเด็ดขาดคือ **เราต้องใช้เงินตามฐานะของตัวเอง**

เราต้องออมเงินส่วนหนึ่งที่หามาได้เอาไว้และอย่าใช้มันจนหมด เราต้องเปิดบัญชีธนาคารและฝากเงินไว้ในส่วนที่เพื่อที่จะเอามันออกมาใช้ในเวลาที่เราหาเงินไม่ได้ หรือเวลาที่มีค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น เราต้องทำตามกฎนี้ ห้ามหลีกเลี่ยงเป็นอันขาด

เราต้องใช้เงินตามฐานะของตัวเอง ใช้จ่ายเงินอย่างฉลาดและไม่ลืมที่จะเก็บออมไว้เสมอ พอเวลาผ่านไปนานเข้า เราจะประหลาดใจทีเดียวที่เราเก็บเงินได้มากขนาดไหน การมีเงินฝากในธนาคารจะทำให้เราอุ่นใจ เพราะเราจะมั่นใจว่า หากเกิดอุปสรรคทางการเงิน เราจะฟันฝ่ามันไปได้อย่างแน่นอน และมันจะทำให้เราเครียดน้อยลง เวลาต้องจ่ายเงินซื้ออะไร เราต้องเป็นผู้ออมที่มีวินัย และเป็นผู้ใช้ที่ประหยัด จงใช้ชีวิตตามฐานะของตัวเอง”

การออมเงินเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเริ่มทำตั้งแต่เด็กๆ เหตุผลสำคัญที่สุดในการออมเงินคือ เพราะเราทุกคนไม่สามารถหาเงินได้ตลอดชีวิต แต่เราต้องใช้เงินตลอดชีวิต แล้วหลักในการออมเงิน ทำได้ด้วยวิธีไหน...ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องการเงินของเมืองไทย ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเรื่องเงินไว้ว่า

ไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยเริ่มต้นทำงาน สร้างครอบครัว เข้าสู่วัยเกษียณ ล้วนต้องเตรียมความพร้อม และวางแผนกับเรื่องราวต่างๆ ที่มีเงินๆ ทองๆ เข้ามาเกี่ยวข้องโดยหนีไม่พ้นเสาหลัก 3 เรื่อง นั่นคือ

3 เสาหลักเรื่องการเงิน

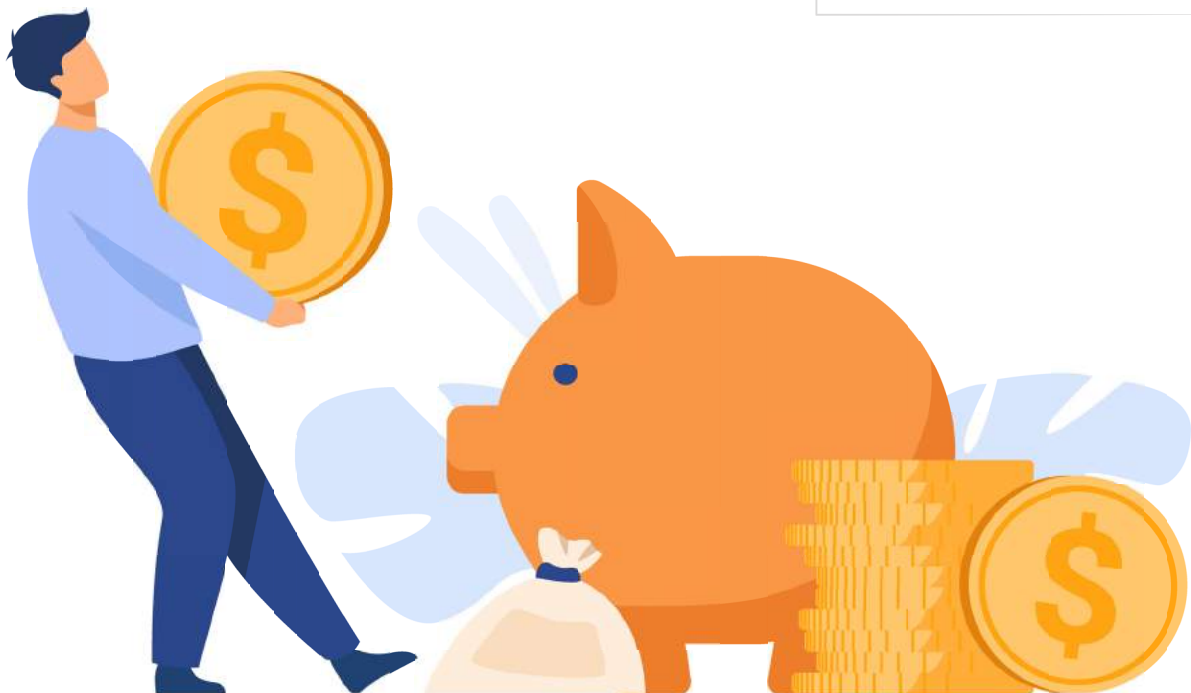
การจัดการสภาพคล่อง ทุกช่วงของชีวิตต้องไม่ขาดสภาพคล่อง มีน้อยใช้น้อย ไม่พอใช้ก็หาช่องทางเพิ่มรายได้ ใช้เงินตามความจำเป็น พุ่มเพื่อยเพื่อความอยู่สบาย แต่อย่าเกินตัวเกินกำลังหาได้น้อยออมน้อย หาได้มากออมมาก แต่ต้องออม

การจัดการความเสี่ยง ในวันที่อะไรยังดี ๆ ก็ให้รู้จักเตรียมพร้อมรับมือกับเรื่องร้าย ๆ ไม่มีใครรู้ว่าเรื่องโชคร้าย (เจ็บป่วย อุบัติเหตุ) จะเกิดกับเราวันไหนแต่เราคาดได้ว่าถ้ามันเกิดกับเรา จะมีผลกระทบอย่างไรบ้าง เราอาจป้องกันไม่ให้เกิดเรื่องร้าย ๆ ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่เราจัดการผลกระทบ และเตรียมการได้ในวันที่ภัยยังไม่มา

สะสมความมั่งคั่ง ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ค่อย ๆ สะสมความมั่งคั่งตามความรู้ของตัวเองที่มี ความมั่งคั่งเป็นเรื่องของการสะสมและสั่งสม คนที่ประสบความสำเร็จทางการเงิน เพราะเขาต่อยอดเงินที่มีได้

สิ่งสำคัญคือ การรู้จักวางแผนการเงิน
หลายคนคิดว่าเป็นเรื่องของคนมีเงินเท่านั้น
คนไม่มีเงินคงไม่มีอะไรให้วางแผน
ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด

การวางแผนการเงิน คือมองให้เห็นว่าอนาคต
จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง แล้วกลับมาคิดเตรียมการ
ในปัจจุบันเพื่อพร้อมรับมือ ดังนั้น
ทุกคนบนโลกใบนี้ที่มีชีวิตผูกพันกับการเงิน
หาได้ ใช้ เก็บ ทุกคนต้องวางแผนการเงิน
ให้กับชีวิตตัวเอง

ออมเงินอย่างไรให้ดีต่อใจ

นอกจากข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความสำคัญเรื่องเงินแล้ว ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการเงินยังให้แนวคิดง่ายๆ **ออมเงินอย่างไร ให้เก็บเงินได้ เก็บเงินอยู่**

1. ดีต่อใจ ไม่ต้องออมมากจนรู้สึกลำบาก แต่ก็ไม่น้อยเกินไปจนไม่ต้องใช้ความพยายามที่จะมีวินัยในการใช้เงิน ออมเท่าที่ไหวและภูมิใจที่ออมได้ตามเป้าหมาย

2. สมำเสมอ การออมที่ประสบความสำเร็จนั้นประกอบด้วย การออมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เริ่มต้นออมด้วยจำนวนเงินที่ไหว ความสม่ำเสมอจะสร้างวินัยและทำให้เราไปถึงจุดหมาย

เริ่มออมตั้งแต่วันนี้ ค่อยๆ เก็บสะสมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกเดือน

เมื่อมีเงินออมหลักพัน ความเชื่อมั่นว่าจะออมได้หลักหมื่นก็มา

เมื่อมีเงินออมหลักหมื่น ความเชื่อมั่นว่าจะออมได้หลักแสนก็มา

เมื่อมีเงินออมหลักแสน ความเชื่อมั่นและมั่นใจมากด้วยว่าจะมีเงินออมหลักล้านเข้าสัักวัน

3. ขยับเป้าหมาย คนที่เก็บเงินได้หลักแสนต้องมีความคิด วินัย นิสัยดีๆ หลายอย่าง เขาจะเลือกแต่สิ่งดีๆ ให้ชีวิต หาเงินเพิ่ม ลดค่าใช้จ่าย มองหาทางที่ทำให้เงินงอกเงย เมื่อไหร่ก็ตามที่เรามั่นใจว่า การออมเงินจำนวนเท่าที่ทำอยู่นั้น ไม่ได้สร้างความลำบากในการใช้ชีวิต ก็ให้ลองขยับจำนวนเงินออมให้สูงขึ้นเรื่อยๆ

การออมเงินเป็นเรื่องของวินัยและระยะเวลา ค่อยเป็นค่อยไป ออมให้เป็นนิสัย

ที่มา

หนังสือ Blue Chip Kids สอนลูกเป็นนักลงทุน โดย David W. Bianchi
หนังสือ Money Summary สรุปเรื่องเงินให้เข้าใจง่ายใน 1 เล่ม
โดยจักรพงษ์ เมษพันธุ์ และ วิฑูรย์ สูงกิจบุญลย์

ชวนน้องมาลองวางแผนการออมตุ๊ก 21 วันค่ะ ดูสิว่าเดือนนี้มีอะไรที่เราอยากได้บ้าง? แล้วถ้าจะซื้อสิ่งนั้นด้วยการเก็บเงินตัวเอง จะต้องออมเงินวันละกี่บาท?

- เขียนสิ่งที่เราอยากได้และราคาลงไป ****ควรเป็นสิ่งที่เราคิดว่าสามารถซื้อได้จริงๆ จากการออมเงินเป็นเวลา 21 วัน**
- คำนวณจำนวนเงินที่เราจะออมในแต่ละวัน ทั้ง 21 วัน เพื่อให้มีเงินพอซื้อสิ่งนั้น แล้วใส่ตัวเลขเงินที่จะออมลงในช่องต้องออมวันละ.....บาท
- แต่ละวันให้ใส่ตัวเลขที่เราออมได้จริงๆ ลงไปในตาราง วันไหนออมได้ไม่เท่าจำนวนที่ตั้งไว้ ก็ไม่เป็นไรนะคะ
- เมื่อครบ 7 วันให้รวมยอดเงินว่าได้กี่บาท และเมื่อครบ 21 วันได้กี่บาท

สิ่งที่อยากได้คือ..... ราคา.....บาท ต้องออมวันละ.....บาท

วันที่ 1 บาท	วันที่ 2 บาท	วันที่ 3 บาท	วันที่ 4 บาท	วันที่ 5 บาท	วันที่ 6 บาท	วันที่ 7 บาท	รวม.....บาท
วันที่ 8 บาท	วันที่ 9 บาท	วันที่ 10 บาท	วันที่ 11 บาท	วันที่ 12 บาท	วันที่ 13 บาท	วันที่ 14 บาท	รวม.....บาท
วันที่ 15 บาท	วันที่ 16 บาท	วันที่ 17 บาท	วันที่ 18 บาท	วันที่ 19 บาท	วันที่ 20 บาท	วันที่ 21 บาท	รวม.....บาท

สำเร็จแล้ว!!! ผ่านไป 21 วัน

เราออมเงินได้.....บาท

การออมที่จะประสบความสำเร็จ คือ
ตั้งใจ สม่ำเสมอ และขยันเป้าหมาย

ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิ

การรับทุนการศึกษาเยาวชน

ทุนการศึกษาเยาวชน มี 2 ประเภท ได้แก่

- ทุนสายสามัญ (ม.1 - ม.6) หรือกวีศึกษา ได้รับทุนการศึกษา 3,500 บาท/ภาคเรียน
- ทุนสายอาชีพ (ปวช.1 - ปวช.3) ได้รับทุนการศึกษา 7,000 บาท/ภาคเรียน

หมายเหตุ

เมื่อเรียนจบชั้น ม.3 แล้ว สามารถเลือกเรียนต่อสายสามัญ ชั้น ม.4 - ม.6 หรือกวีศึกษา หรือเลือกเรียนต่อสายอาชีพ ปวช. 1 - ปวช.3 ได้

ม.1
เงินทุน 3,500 บาท/ภาคเรียน

ม.2
เงินทุน 3,500 บาท/ภาคเรียน

ม.3
เงินทุน 3,500 บาท/ภาคเรียน

เลือกเรียนต่อสายสามัญ

ม.4 / กวีศึกษา
เงินทุน 3,500 บาท/ภาคเรียน

ม.5 / กวีศึกษา
เงินทุน 3,500 บาท/ภาคเรียน

ม.6 / กวีศึกษา
เงินทุน 3,500 บาท/ภาคเรียน

เลือกเรียนต่อสายอาชีพ

ปวช.1
เงินทุน 7,000 บาท/ภาคเรียน

ปวช.2
เงินทุน 7,000 บาท/ภาคเรียน

ปวช.3
เงินทุน 7,000 บาท/ภาคเรียน

การส่งเอกสารทุกภาคเรียน

นักเรียนจะได้รับโอนเงินทุนในแต่ละภาคเรียนหลังจากที่มูลนิธิฯ ได้รับเอกสารแล้ว ดังนี้

เทอมที่ 1

- ใบเกรดภาคเรียนที่ 2 (ภาคเรียนที่ผ่านมา)
- ใบรับรองการเป็นนักเรียนของชั้นเรียนปัจจุบัน

เทอมที่ 2

- ใบเกรดของเทอม 1 (ภาคเรียนที่ผ่านมา)

ย้ายสถานศึกษายังได้รับทุนต่อ

1. หากครูเป็นผู้เก็บสมุดบัญชีธนาคารของนักเรียนไว้ให้นักเรียนขอสมุดบัญชีธนาคารคืนจากครูและต้องได้รับสมุดบัญชีธนาคารคืนก่อนที่จะย้ายโรงเรียน
2. แจ้งมูลนิธิฯ ว่าย้ายไปเรียนต่อที่โรงเรียนไหน? พร้อมเบอร์โทรศัพท์ที่ใช้ติดต่อนักเรียนทุนและผู้ปกครองได้โดยเร็วที่สุด เพื่อที่นักเรียนจะยังคงได้รับทุนต่อเนื่องจนถึงชั้น ม.6 หรือ ปวช.3

หากเรียนซ้ำชั้น
หรือถูกพักการเรียน

กรณีที่เรียนซ้ำชั้นด้วยเหตุผลอันสมควร

นักเรียนจะยังมีสิทธิ์รับทุนต่อ และระยะเวลาการรับทุนจะไม่เกิน 6 ปีการศึกษา (สำหรับนักเรียนทุนที่ได้รับทุนสายสามัญ) และไม่เกิน 3 ปีการศึกษา (สำหรับนักเรียนทุนสายอาชีพ)

โดยจะนับรวมปีที่เรียนซ้ำชั้นด้วย เช่น นักเรียนได้รับทุน ม. 1 - ม. 6 (เป็นทุน 6 ปี) แต่นักเรียนเรียนซ้ำชั้น ม.2 เป็นเวลา 1 ปี ทุนการศึกษาของนักเรียนจะสิ้นสุดที่ชั้น ม.5

กรณีที่พักการเรียน

นักเรียนทุนจะไม่ได้รับทุนการศึกษาในเทอม หรือปีการศึกษาที่ถูกพักการเรียน แต่สามารถรับทุนต่อได้ เมื่อกลับมาเรียนอีกครั้งในปีการศึกษาต่อมา

“

เราต้องสนุกที่จะฝ่าฟัน
สนุกที่จะเรียนรู้มัน ยึดให้กับมัน
ถ้ามองในแง่ดี...นี่แหละบทเรียนฟรีๆ
ที่ไม่ต้องไปลงเรียนที่ไหน

”

อาทิตย์ คงมาลัย (พี่ตูน บอดี้สแลม)
นักวิ่งชื่อดังของเมืองไทย

